

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ · РУСЕ '77

Сериозно,

съдържателно изкуство

Едно непретенциозно, „без шумно“ обявяване в програмата събра на 24. III. т. м. почитателите на камерното изкуство на поетично-песенната вечер, станала традиция на фестивала. Имената на участниците и програмата, които бе изпълнена, представляваха хубаво съчетание на познатото, вече известното, и новото, неочакваното. Камерната двойка Павел Герджиков и Вера Баева, съветският поет Геннадий Серебряков и инструменталистите Георги Тилев, Снежана Гълъбова и Богомил Караконов са творци, отдавна познати и обичани от публиката, а новото име беше певцата Румяна Вълчева—Еврова.

В една разнообразна, колкото страстно съставена по жанр програма отново излъкна сериозният талант на Павел Герджиков: Чайковски — „Благославям ви, гори“, Мусоргски — „Гопак“, Шостакович — „Ден на спомените“ и „Ден на радостите“ и Прокофиев — ария на Кутузов из операта „Война и мир“. В неговото изпълнение преди всичко се чувствава дълбоката, а

същевременно и многообхватна мисъл, която му дава неограничените възможности за собствено тълкуване и вникване в отделната песен или ария. На този певец са чужди ефектните трикове, всеки тон у него е в непрекъсната логична връзка с цялото — следствие на завидното му чувство за форма и стил. В контрастните по настроение творби, като тези на Чайковски, Мусоргски и Шостакович, където се изискват богати средства за овладяването на отделните образи и състояния, както и в арията на Кутузов, П. Герджиков показа големите си артистични възможности да се превъплъщава гласово и да оказва най-вярното и силно емоционално въздействие на слушателя. А това е белег и на завидна изпълнителска култура. За това усещане допринесе и неговата партньорка Вера Баева, отдавна показваща своите качества на камерна изпълнител.

Силно впечатление направи и поетичното творчество на Геннадий Серебряков, поднесено ни от самия автор. Истори

ческата тема, основна за неговото художествено мислене, се пресъздава заобележително от твореца, чийто стихове звучат искрено и актуално.

Вокално-инструменталната соната за сопран, цигулка, вионочело и пиано по стихове на Александър Блок от Дмитрий Шостакович не е много позната на българската публика. С нея се представя певцата Румяна Вълчева—Еврова. Фактът, че това е второ то ѝ явяване пред публика, звучи малко невероятно, защото Еврова ни показва качества, на които биха завидяли доста рутинирани вокални изпълнители. Преди всичко тох се налага нейният обем, богат на темброви нюанси глас и едно музикантско присъствие, респектиращо с категоричната си заявка. Певецата лесно преодолява онези тънки реплики в емоционалните състояния, които изобилствуват в отделните части на сонатата — меланхолия, скръб, нежна лирика, сила, на места гневен драматизъм, благородна тъга, което пък беше естествена предпоставка да се предаде философското съдържание на произведението. В съчетание с всеки от инструменталистите (особено с Тилев и Гълъбова) певцата намери своето място и по отношението тембъра на звуковата емисия, и по отношение на динамичната амплитуда в различните регистри. Струва ми се, че тембъра ще се радваме на интерпретаторските постижения на младата Румяна Вълчева—Еврова.

Това беше един от най-съдържателните концерти от четвърто до този момент на фестивала „Мартенски музикални дни“.

Екатерина ДОЧЕВА